

MŪSŲ LIETUVA

NR 25 (1610) – SEMANÁRIO 1979 M. BIRŽELIS – JUNHO 28 D. – 5,00 kr.
Rua Iuatindiba, 20 (28) Caixa Postal 4421 01000 São Paulo, SP. Tel. 273-0338

Vergijos pilietybė

Sovietinė imperija, nešanti ant savo tankų tautoms vergiją ir baudžiavą, išplečia ją net už pavergtų kraštų ribų. Kaip matyti iš gautų informacijų, Sov. Sąjungos vyriausybė nuo š. m. liepos 1 dienos laikys savo piliečiais ne tik Baltijos valstybėse gyvenusius asmenis po aneksijos datos, bet ir jų vaikus, gimusius užsienyje. Taip pat ir Sov. Sąjungos teritorijoje gimusių tėvų vaikai, nors būtų gimę užsienyje ir turėtų atitinkamo krašto pilietybę, bus laikomi Sov. Sąjungos piliečiais. Rašant šias eilutes, dar nebuvo žinomos būsimo sovietų įstatymo detalės, bet jau buvo aiškus Kremliaus užmojis — pratęsti vergiją net iki sekančių kartų, gyvenančių laisvajame pasaulyje. Tai imperialistinis užmojis, kuris tuoj pat susilaukė stiprios reakcijos. Laisvąjį pasaulį ypač nustebino pretenzijos į jaunąją kartą, gimusią užsienyje. Kad pirmosios kartos Baltijos valstybių ir Sov. Sąjungos išeiviai buvo Maskvos laikomi savais piliečiais, visiems buvo žinoma. Bet prievartinis tos pilietybės užkrovimas ir jų vaikams yra naujas dalykas, rodantis vergijos dantis. Juk pvz. emigravę nepriklausomos Lietuvos piliečiai niekad nėra buvę Sov. Sąjungos piliečiais, juoba jų vaikai, gyveną užsienyje. Nepriklausomo krašto okupavimas jėga negali padaryti okupanto piliečiais tų, kurie iš to krašto pasitraukė.

LAISVOJO pasaulio žmonės, net ir tie, kurių minėtasis sovietų įstatymas neliečia, nustebė tokiu Maskvos užmoju ir klausia save, ką visa tai reiškia. Toliau stovintiems nuo sovietinės sistemos toks mostas yra nesuprantamas, absurdiškas. Iš arčiau sekantiems sovietinę sistemą matyti tam tikra logika, siekianti jėgos politiką pridengti teisiniu šydu. Jei toks įstatymas buvo priimtas po trijų dešimtmečių valdymo, matyt, atsirado reikalas, ir tai kaip tik šiuo metu. Vienas tokių motyvų būtų jaunosios kartos tramdymas. Laisvajame pasaulyje užaugusi jaunoji karta ir nepatyrusi sovietinės vergijos jaučiasi žymiai laisvesnė ir aktyviau dalyvauja gyvenamųjų kraštų politiniame gyvenime. Nuvykusi į Sov. Sąjungą ir jos okupuotus kraštus, ji jaučiasi drąsiai (bent iki šiol), nes ją dengia turimo krašto pilietybė. Olimpiados proga daugybė jaunosios kartos atstovų vyks į Maskvą ir Baltijos kraštus. Žinodami, kad veikia minėtasis pilietybės įstatymas, jaunieji lankytojai jausis gerokai suvaržyti, nes pakliuvę į milicijos ar Saugumo rankas žinos, kad gyvenamojo krašto ambasada negalės padėti. Tuo atveju suimtieji bus traktuojami kaip sovietiniai piliečiai, o Maskva tvirtins, kad tai jos vidaus reikalas. Taigi, minėtasis pilietybės įstatymas sudaro grėsmę tuo atveju, jeigu paliestieji asmenys lankysis Sov. Sąjungoje arba jos okupuotuose Baltijos kraštuose.

GALIMAS dalykas, kad tokiam įstatymui išleisti buvo ir kitų motyvų, pvz. palikimo atvejai, grįžimas į Sov. Sąjungą ir pan. Pagaliau kaip ten bebūtų, tie motyvai nėra garbingi — jie dvelkia prievarta bei vergija (negalima tokios pilietybės net atsisakyti, jei abu tėvai gimę Sov. Sąjungoje arba jos valdomoje teritorijoje). Dėlto savaimingai kilo gyva reakcija prieš tokį Maskvos užmojų. Spaudoje pasirodė informaciniai straipsniai, vedamieji (pvz. "The Toronto Sun", "The Toronto Star"), laiškai. Pasipylė protestai vyriausybėms, reikalaujant valstybinio pasmerkimo. Reikia tikėtis, kad laisvojo pasaulio vyriausybės

Jonas Tatarūnas, Brazilijos Lietuvių Bendruomenės Pirmininkas, Joninių organizatorius ir vienas iš svarbiausių Lituanikos kūrėjų.

LITUANIKOS GIMTADIENIS

Daug kas sako, kad reikia atšvęsti Lituanikos gimtadienį. O kurią datą gimtadieniui laikyti, tai ir neaišku. Galėtume Lituanikos gimimu skaityti aną pokongresinį susirinkimą-posėdį, kai po ne visai mažų ginčų jaunimo kongreso likutis buvo paskirtas stovyklavietei pirkti. Arba susirinkimą, kaip buvo nutarta stovyklavietės įšieškoti ir pirkti arba kaip po nemaža nuotykių buvo surasta dabartinė vieta. Aš asmeniškai būčiau linkęs laikyti gimtadieniui tą valandą, kai visų suinteresuotų sodybos išigijimu susirinkime. Vincas Tūbelis ištara — Aš perku (Nukelta į 3 psl.)

Sveikiname

Brazilijos Lietuvių Bendruomenės
Tarybos vice-pirmininką

kun. PRANA GAVĖNA, SDB

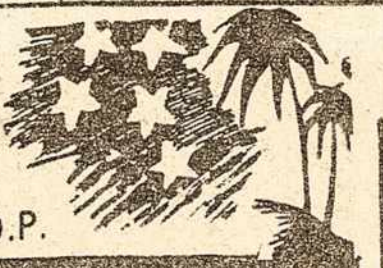
30-ties metų kunigystės sukakties proga ir linkime jam gausios Aukščiausiojo palaimos, kad dar daug metų galėtų dirbuotis Kristaus Vynuogyne ir lietuviškos kultūros sklaidime.

Braz. Liet. Bendruomenės
Valdyba

ir institucijos pareiškė savo protestus, o plačioje visuomenėje kils neigiama reakcija, smerkianti sovietinį totalizmą, kuris tiesia rankas ir į laisvojo pasaulio žmones. Jei Maskva tikėjosi simpatijų Vakaruose savajai sistemai, tai susilaukė priešingų rezultatų, nes per daug aiškiai atskleidė totalistinį savo imperializmą. Be abejonės tai pakenks ir turizmui — daug kas susilaikys nuo kelionių į Sov. Sąjungą dėl padidėjusio nesaugumo. Jaunoji karta jau buvo išdrąsinusi keliauti po sovietinius kraštus, jautėsi gana saugiai, bet dabar turės nuo tokių kelionių susilaikyti, nes prievartinė sovietų pilietybė yra ne privilegija, o grėsmė asmeninei laisvei. Be to, minėtasis pilietybės įstatymas nuteikė jaunąją išeivijos kartą stipriau kovoti prieš sovietinę vergiją, kuri ir ją palietė.

LIETUVIAI PIETŲ AMERIKOJE

A.D.P.

RIO TAUTIEČIUS APLANKIUS

Kun. Petras Urbaitis

Liet. B-nės, Lituanikos Tautinio Archyvo – Muziejaus bei SIMO KUDIRKOS – ROMO KASPARO priėmimo reikalais, teko šias eilutes rašančiam ilgėliau pabuvoti nuostabiame Rio didmiestyje.

Buvo nieko sau proga ir su kai kuriais "M.L." skaitytojais susitikti, prenumeratas atnaujinti, sunkiau sergančius ligonius aplankyti, tarp kurių – Emiliją Tumonytę.

Be to, buvo itin malonu su keiseriomis šeimomis, turinčiomis gražaus prieauglio, į glaudesnius santykius sueiti.

Rio ir jo apylinkės lietuvių priskaitoma apie pusantro šimto, tačiau tik trečdalis jų dar gyvai reiškiasi ir lietuviškose mėnesinėse pamaldose ir tautiniuose rengimuose.

Kas ypač svarbu, tai – mėginti jungti tenykštį jaunimą. Tam reikalui atrodo, galėtų pasitarnauti sanpauliečių škautų ar Ateitininkų – gerai suplanuotas – ten atsilankymas, ilgesnis su Rio lietuviukais pabendravimas ar net pastovyklavimas.

S. Pedro da Aldeia klebonas, Algirdas (Aldo) Ramašauskas mielai laukia lietuviško jaunimo bet kokia proga, bet ypač atostogų laiku.

Įvairių mūsų kolonijų jaunimo suartėjimui galėtų pasitarnauti ir Rio-Niteroi lietuvių Dvasios Vado, kun. Mečislavo Valiukevičiaus 25-rių kunigystės metų jubiliejus. Į sukaktuvinius metus buvo įžengta praeito gegužio 31 dieną. Apie tą didžiai nusipelnusį Lietuvai ir Brazilijai kunigą (iš Vila Zelina) ir

jo sudėtinga veiklą bus dar progos daugiau ką parašyti metų bėgyje. Svarbu, kad lietuviai per daug neatsilikytų nuo Barreto (Niteroi) brazilų, to garbaus Jubilato pagerbime. Ten ypač laukiami mūsų B-nės ir Aušros choristai.

Kiek supratau, glaudesnis bendradarbiavimas tarp S. Paulo ir Rio lietuvių, pagyvintų ir vienos ir kitos mūsų kolonijos veiklą ir duotų vilties tautinės mūsų gyvybės pratęsimui.

Adv. J.E. Petraitis, visuomet pakilios nuotaikos, pažadėjo dar pasidarbuoti lietuviškų knygų ir meno kūrinių pilnesniam sutelkimui – Lituanikos Tautiniam Archyviui – Muziejui praturtinti.

Rašytojas Petras Babickas, ir jis turi Archyvui ko tai ypatingo. Be to, jis pažadėjo neleisti savo plunksnai surūdyti, ir su "ML" aktyviau bendradarbiauti.

Besiruošias vykti (keliems mėnesiams) pas sūnų Igną Chicagon, p. Ignas Dubauskas, kad ir likęs vienišas, jį mylimai Anėlei neseniai pasimirus, įstengė suruošti Simo Kudirkos – Romo Kasparo priėmimą savo namuose, S. Cristóvão – "Lietuvių Centre".

Broliai Gaulios – Adv. Antanas, Kazimieras ir Romualdas reiškiasi, kaip visos Rio kolonijos "Spiritus movens" – visus jungiantis, nesibijantis nei darbo, nei išlaidų.

Dar stebėtinai judri – "Visų močiūtė" – p. Uršulė Gaulienė, telefonu ar asmeniniu pribuvimu tapusi "Visiems artima", buvo gražiai pagerbta "Novo Mundo" viešbutyje, jos 85-tųjų proga. Tuo

URUGVAJAUS LIETUVIŲ KULTŪROS DRAUGIJA

DVIGUBO JUBILIEJAUS ŠVENTĖ

Praėjusį sekmadienį Lietuvos Imigranto ir Urugv. Liet. Kult. Draugijos 50-mečio šventė pasisekė dėka geros organizacijos ir gero oro. Reikia sveikinti tos Draugijos valdybą ir ypač tai šventei organizuoti išrinktus asmenis – Vyt. Dorelį ir Ant. Gudyną ir visus jų talkininkus – už tą puikiai suruoštą šventę. Kiek darbo ir rūpesčių buvo įdėta tos šventės ruošimui, tą težino tik Vyt. Dorelis ir Ant. Gudynas. Be abejo, be Urugv. Karo laivyno talkos ši šventė nebūtų buvusi tokia didinga.

Sekmadienį, birželio 10, 13 v. buvo padėtas vainikas Nepriklausomybės aikštėje ir po to Lietuvos aikštėje. Jaunimas dalyvavo tautiniais rūbais. Imigranto paminklas yra "saugomas" viename uosto galpone. (Tą paminklą norima parsigabenti į Cerro ir čia jį pastatyti, kur gyvena įvairūs Europos tautų žmonės.)

16 v. iš laivo išlipo lietuviai, atvažiuoję čia prieš 50 metų ir su jais jaunimas tautiniais rūbais, nešini lietuviškas vėliavas (viena jų buvo pagaminta prieš kokius 50 m.), žinoma, ir savo "bagazus". Juos krante pasitiko urugvajiečiai ir "giminės" su tos šalies vėliavomis. Buvo sveikinimų ir susijaudinimo ašarų...

Visi didinga ir tvarkinga eisena, lydimi Karo laivyno didelio orkestro kuris griežė maršą, žygiavo prie Plus ultra paminklo pačiam uoste, kur turėjo įvykti meninė dalis. Vytautas Dorelis, tos šventės vyriausias organizatorius, gražia, trumpa ir turininga prakalba apibūdino tos šventės reikšmę.

Meninę dalį atliko "Ažuolynas", vadovaujamas Dr. Alfr. Stanevičiaus – akordeonistas Albertas Siniauskas ir "Rintukai" vyresnieji, vadovaujami Antano Grigorio-Šleivio – akordeonistas Gabriel Vener. Taip pat dalyvavo ir vietinių folklorinė grupė "Sociedad Tradicionalista los Cimarrones", vadovaujama Milton Massa

(Nukelta į 4 pusl.)

pačiu laiku ten vyko ir II-sis SIMO KUDIRKOS – ROMO KASPARO priėmimas bei su spaudos atstovais pokalbis.

Panašiai, kaip S. Paulo didmiesty pagarsėjusios "Penkios sesutės Paškauskaitės" – Rio lietuvių kolonijoje reiškiasi – šaulietės sesutės Bernatavičiūtės – Antonina, Felicija, Vera, Olga. Dar viena

– penktoji, Eugenija Steikūnienė dabar gyvena JAV-bėse.

Keturios šaunios Bernatavičiūtės ir p. Stasė Kyzelienė ryžtasi būti Rio "Labdaros Būrelio" aktyvistės.

Jos ypač daug gali padaryti belankydamos Rio ir apylinkių senelius, ligonius bei kitus tautiečių turinčius problemų.

Su p. Antanina, neseniai likusia veiklojo Jono Saurusaicio našle, kartu aplankėme inž. Kazimierą Audenį, sveikstantį po dvių jų operacijų.

Jis man įteikė savo rašinį apie Šv. Kazimierą ir pažadėjo, jis pats – Imigrantų Parodai, S. Paulyje pristatyti savo naujausius paveikslus.

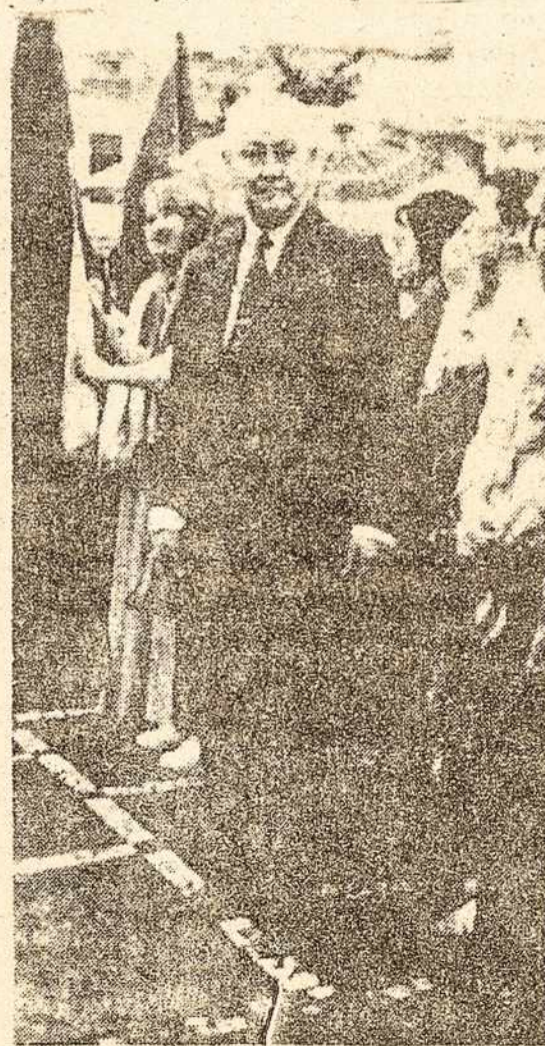
Esu nuoširdžiai dėkingas sveitingiesiems pp. Vilhelmui ir Stasė Kyzeliams už manęs palydėjimą į Petropolį pas p.p. Otto – Adolfą ir Aušrą Telksnytę – Simkevičius, pakartotinai tapusius "M.L." Garbės prenumeratoriais ir leidėjais.

Ant galo reiškiau pagarbą ir padėką visiems – vienaip ar kitaip misijonieriui gelbėjusiems ir visiems sutiktiems tautiečiams. Ligoniams, duok Dieve sveikatos; visiems kitiems – ryžto – jungtis ir veikti su atnaujinta viltimi ir entuziazmu.

Veikliųjų DUBAUSKŲ šeima:

sūnus Edmundas (gyv. Rio), a. a. Anelė, Ignas (Chicago) sūnus Ignas tėvas.

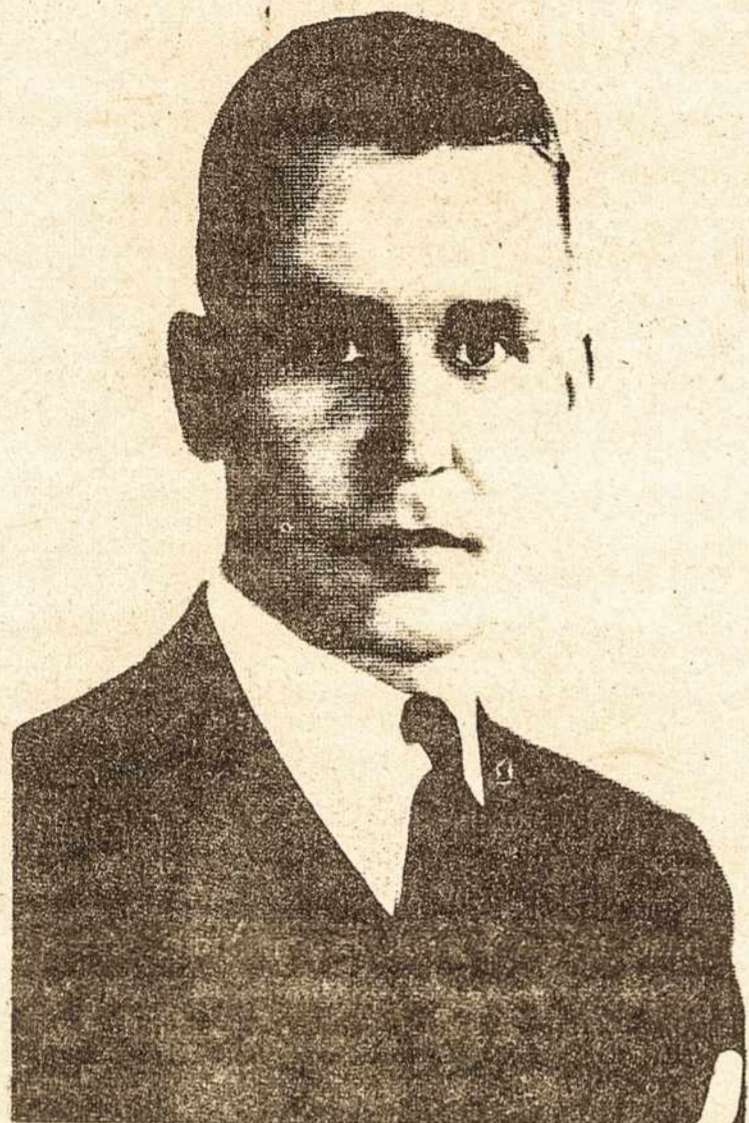

Prof. Kazimieras Audenis, vienas iš senosios kartos Brazilijos veikėjų lietuviškose iškilmėse

Lietuvos konsulatas S. Paulyje

Stasys Vancevičius

**50 METŲ NUO LIETUVOS KONSULATO ĮSTEIGIMO
BRAZILIJOJE**

ANTRASIS KONSULAS BRONIUS STEPONAITIS

1935 m. birželio mėn. gale, pirmajam konsului Dr. Mačiuliui išvykus į Lietuvą, Užsienio Reikalų Ministerijos tarnybon, antrojo konsulo pareigoms laikinai eiti buvo įgaliotas Konsulato sekretorius Bronius Steponaitis, iki bus paskirtas naujas konsulas. Bet Lietuvos Užsienio Reikalų Ministerija su naujo konsulo paskyrimu labai neskubėjo, nes Konsulatas San Paulyje nebuvo paliktas be globos. Jame sėkmingai dirbo konsulo pareigas einas B. Steponaitis, padedamas sekretoriaus kap. J. Čiuvinško.

1935 metais rugpjūčio mėnesį dalyvaujant Pasaulio Lietuvių Kongrese man, mokytojams Ed. Pažėrai ir V. Nalivaikai, kaip Brazilijos lietuvių atstovams, rūpėjo kas bus paskirtas nauju Lietuvos konsulu į S. Paulo. Iš patikimų šaltinių teko patirti, kad naujo konsulo paskyrimas užsitęs daugiau dėl trūkumo Užs. Reik. Ministerijoje tinkamų kandidatų toms pareigoms. Bet jau tuo metu buvo numatytas konsulo pareigoms Dr. Jatulis. Tačiau jo kandidatūra, nežinau dėl kokių priežasčių, vėliau atkrita ir tokiu būdu konsulo pareigas toliau ėjo B. Steponaitis iki savo tragiškos mirties 1935 m. spalio mėnesio 19 dieną.

Iš visų keturių Lietuvos konsulų Brazilijoje trumpiausią laiką tas pareigas ėjo vėlionis B. Steponaitis – vos nepilnus keturis mėnesius. Aišku, kad per tokį trumpą laiką jis negalėjo plačiau išvystyti savo iniciatyvos kultūrinėje mūsų kolonijos veikloje. Tačiau jis nuo pat savo atvykimo iš Argentinos, Konsulato sekretoriaus pareigoms, dirbo kiek galėjo Lietuvių Sąjungoje Brazilijoje, būdamas ne kuri laiką jos valdybos sekretorium. Buvo "Vilties" ir "Lituanijos" organizacijų nariu ir dalyvavo jų veikloje. Dirbo Vilniuj vaduoti S-oje platindamas, taip vadinamus Vilniaus pasus, rėmė lietuvišką spaudą, ypač tadaėjusi jaunimo žurnala "Viltis". B. Steponaitis buvo visada kuklus, ramaus būdo ir sugebėjo gražiai sugyventi su visais net savo priešais, kurių netrūko daugiau ne kaip asmeniui, o kaip konsului.

B. Steponaičio tragiška, staigi ir netikėta mirtis skaudžiai atsiliepė į lietuvių kolonijos gyvenimą. Visiems buvo žinoma paastrėjusi kolonijos gyvenime visokių kivirčių ir intrigantų banga, bet niekas nemanė, kad tai galėtų taip skaudžiai paliesti jo asmenį. Jo tragiškos mirties tikros priežasties nesuprato ir nežinojo net artimiausi jam asmenys, su kuriais jam teko gyventi ir dirbti. Tik žymiai vėliau paaiškėjo, kad konsulo pareigas einantis B. Steponaitis buvo nelemto šantažo auka.

Kaip daugelis nevedusių vyrų, taip ir vėlionis B. Steponaitis, tarp kitko, ilgą laiką turėjo intymiškesnį "flirtą" su viena lietuvaitė, kuri norėjo priversti jį ją vesti. Nepavykus geruoju to pasiekti, sukombinavo šantažo būdą. Prie tos kombinacijos prisidėjo taip vadinama "opozicijos" lietuvių spauda, grasindama viešai sukompromituoti jį ne tiek kaip asmenį, bet kaip Lietuvos Konsulą, jei nebus išpildyti to šantažo reikalavimai. B. Steponaitis būdamas jautraus temperamento ir patyręs apie prieš jį daromą moralinį samokslą, nerado kitos išeities, kaip revolverio šūviu atimti sau gyvybę. Tai buvo labai liūdnas ir skaudus lietuvių kolonijos gyvenime įvykis.

(Bus daugiau)

LITUANIKOS GIMTADIENIS

tris sklypus. Jo pavyzdžio paskatinti čia pat kiti 20 pasizadėjo pirkti sklypus ir tai įgalino idėją paversti kūnu. Kiti galėtų laikyti dokumentų pasirašymo datą, ar žemės išmokėjimo pabaigą. Šitos eilutės rašomos atžymėti Lituanikos inauguravimo Šventės metinėms. Gal taip ir tinka geriau. Sekant lietuvišku papročiu daugiau yra šventinas vardadienis, negu gimtadienis, pernai Liepos pradžioje Lituanika buvo "pakrikštyta". Norėtume prisiminti, ne tiek pačias iškilmes, kurios taip pat buvo ne eilinės, mūsų lietuviško São Paulo istorijoje, kiek žmones, be kurių arba būtų Lituanikos nebuvo, arba nebūtų tokios kokia ji dabar yra. Dera prisiminti lietuviškos sodybos šūlus: be jau minėto Vinco Tūbelio, kurs paruošė bendruomeninėms statyboms projektus, Algirdą Sliesoraitį pirkimo metu Brazilijos Lietuvių Bendruomenės pirmininką, kurs nuo pat pirmosios dienos iki šiandien tvarko visus juridinius sodybos reikalus ir buvo vienas iš veikliausių idėjos įgyvendintojų, Algimantą Saldį, bendruomenės pirmininką dokumentų pasirašymo metu. Matininkus Osvaldą ir Praną Galinskus, Joną Silicką, paruošusį statyboms planus ir padariusį apskaičiavimus. Joną Jodelį, Petrą Šimonį, Juozą Petroką, kurie daug ne valandų, bet dienų ir savaitių Lituanikai pašventė. Rankų darbu ir širdimi prie įrengimų prisidėjo. Sunku rasti Sodyboje ką nors geresnio, kur nebuvo pridėtos jų rankos. Norėtume prisiminti ir kitus talkininkus, Juozą ir Antaną Aleknavičius, japonuką Osvaldą, Vyry Brolijos narius, visas šeimininkes, be kurių Sodybos parengimai neturėtų pasisekti, ir kurių čia nesiryžtame išvardinti, nes per daug negalime pasitikėti atmintimi. Dar prisiminti siuvėjas, Oną Šimonienę, Birutę Gervetauskienę ir jos sūnų Rikardą. Angeliką Trūbienę daug valandų paskyrusią svečių namo apstatymui ir įgalinusiai jį priimti svečius. Padėka priklauso visiems aukojusiems sodybai baldus ir kitus daiktus. Ir Robertui Petrokui, apmokėjusiam vėliavų stiebus ir Renatui Mendui, paaukojusiam daug statybos medžiagos. Neužmiršti reikia abiejų bendruomenių valdybų narius. Ir šias eilutes rašančiam taip pat teko prie sodybos darbų ir rūpesčių širdimi ir rankomis prisidėti.

Bent kiek plačiau norėtume paminėti vieną iš pačių didžiausių stovyklos šulų, dabartinį Brazilijos Lietuvių Bendruomenės Pirmininką Joną Tatarūną. Nuo pat pradžios Tatarūnas tvarkė ir tvarko sodybos finansus, ne kartą juos investuodamas ir tuo būdu padaugindamas, vėda sąsąskaitą, taip pavyzdžiai, kad jei Lituanika turėtų samdomą buhalterį, neturėtų taip tobulai vedamos sąsąskaitos. Šiandien kiekvienas kuriam yra įdomu gali matyti, alei centavo tikslumu, kiek ir iš kur Lituanika gavo pajamų ir kur išleido. Tatarūnas rūpinosi dokumentais pas notarų, vadovavo elektros įvedimo, artozinio šulinio kasimo darbams ir t.t. ir t.t. Šiandien galime drąsiai sakyti, kad Lituanika, nebūtų tuo kuo yra be Jono Tatarūno dalies.

Bent prabėgdami turime prisiminti Magdaleną Vinkšnaitienę, kuri judino stovyklavietės reikalą, tais metais, kai beveik niekas, išskyrus ją, tokia galimybe netikėjo. Ne tik judino bet davė vaju iš karto pirmajam tūkstančiui, paskui antrajam ir vis tie tūkstančiai su nuošimčiais ir "correção monetária" įsiliejo į elektros liniją, kad Lituanikoje būtų šviesiau. Panašiu būdu prisidėjo ir jaunimo kongreso rengėjai (kun. A. Saulaičio vadovaujami) ypač finansų komisija. Iš užsienio prie Lituanikos rūpesčių prisidėjo Mikalojus Ivanauskas iš Čikagos.

Visi turėtume suprasti, kad pagrindiniai Lituanikos kūrėjai yra sklypininkai. Jie įgalino sodybą įsigyti. Jie sudėjo šimtus tūkstančių šviesai ir vandeniui. Ir tolimesnė Lituanikos ateitis remiasi ant jų pečių. Šiandien sveikiname juos gaunančius nuosavybės dokumentus ir dėkojame už pasitikėjimą parodytą organizatoriams. Jie žino ir žinojo, kad kai jie mokėjo savo pinigus ir pirko sklypus, tai sodybos žemė juridiskai dar nebuvo nupirkta. Mes džiaugiamės ir didžiuojamės, kad tas pasitikėjimas nebuvo apviltas. Iš viso, mes turbūt, tokio darnaus vieneto, kaip Lituanikos bendruomenė niekuomet nesame turėję. Tiek pinigų sudėta, tiek klausimų išspręsta, ne visai mažai ir darbų atlikta, o niekad neiškilo nei nesusipratimo, nei nesutarimo, o kartu dirba beveik šimtas žmonių. Čia tikrai negalioja pasakymas, kad "Kur trys lietuviai, ten bent dvi partijos". Telieta tik prašyti Dievo, kad ir toliau taip būtų. Su nuoširdžiu atodūsiu į Viešpatį, prisimename Moniką Baranauskienę ir Bruną Kemeklytę-Merani, kurios jau iškeliavo amžinybėn, atidavusios savo duklę Lituanikai. Baigiant tinka prisiminti prel. Ragažinsko draugus, kurie davė pradžią pirmajam senelių kaimo namukui ir Šv. Juozapo bendruomenę, kurios dėka turime svečių namus.

Taip švėsdami pirmąją Lituanikos sukaktį, bandėme prisiminti daugiausia ją išvedusius į gyvenimą. Jei ką nors užmiršom, labai atsiprašom.

Dėdė Juozas

BALTARUSIJOS Lietuvos pagrindinio leidinys.**LIETUVIŲ** "APIE LIETUVIŲ PADĖTĮ
BALTARUSIJOS RESPUBLIKOJE"**NAIKINIMAS** Antras sasiuvinys
Antras leidimas

Vilnius 1978

(tesinys iš praeito numerio)

Iš Baltarusijos lietuvių gyvenimo

Dvarcionys (Breslaujos rajonas). 1973 m. kolūkietė Vansevičienė iš Dvarcionų kaimo išleido savo dukterį mokytis į Lietuvą. Už tai "Pergalės" kolūkio pirmininkas Lovčenko isakė ją pašalinti iš darbo. Iš darbo ją išvyrdavė brigadininkas. Moteris kreipėsi į rajono partijos sekretorių. Kelis mėnesius palaukus, padėtis nepasikeitė. Tada ji pasiskundė rajono prokurorui, bet šis ją išvarė, sakydamas, jog ne jo reikalas toki klausimą spresti. Gamybinės Valdybos viršininkas ją nusiuntė pas Instruktorių, šis paskambinęs kolūkio pirmininkui, liepė paduoti pareiškimą kolūkio valdybai dėl idarbinimo. Praėjo lygiai pusė metų, kol Vansevičienė buvo gražinta į darbą. Jai, likus dviems metams iki pensijos, buvo nutrauktas darbo stažas.

Pelesa (Varenavo raj.). 1974 m. "Pergalės" šventės proga (gegužės 9 d.) Kauno vynu choras "Perkūnas" gavo leidimą nuvykti į Pelesą. Perkūniečių lietuviška daina visiems patiko. Pagal nurodymus iš viršaus padainavo kai kur rusiškai. Po koncerto pagal lietuvišką paprotį norėta apjuosti choro vadovą lietuvišku rankšluosčiu, kuri išaudė vietos lietuvių M.K. Pačioms lietuvišioms neleista atlikti apjuosimo ceremonija. Kolūkio pirmininkas paėmė rankšluostį ir iškėlė jį choro vadovui, o spauda parašė, kad choro vyr. dirigentas B. Mačikėnas buvo apjuostas tradiciniu baltarusišku rankšluosčiu ("Kauno tiesa", 1974.V.18 d. nr.). Vietos lietuviai buvo paruošę perkūniečiams vaises, bet jiems nebuvo leista pabendrauti su svečiais. Tuojau po koncerto vieni perkūniečiai buvo susodinti į mašiną, nuvežti į Rodūnę ir ten pavalgdyti rusiškoje arbatinėje.

Ramaškonys (Varenavo raj.). 1974 m. rudenį mirė Vincas Vaišnys, gimęs 1912 m. Buvo susipratus, apsišvietęs ir veiklus lietuvis. Daug kentėjęs nuo lenkų valdžios prieš karą ir nuo jų partizanų karo metu bei po karo, per tai praradęs sveikatą. Jo mirtis – didelis nuostolis vietos lietuviams, nes jis palaikė visoje Ramaškome apylinkėje lietuvišką dvasią.

Pelesa. Gardino srities, Varenavo rajono, Pelesos kaimo gyventojų pareiškimas Tarybų Sąjungos Komunistų partijos XXV suvažiavimui.

Mums kėlė susirūpinimą 1975 m. gruodžio mėnuo. Rajone pasklido gandai apie kolūkių sustiprinimą. Po kelių dienų buvo nutarta likviduoti mūsų pirmąjį kolūki "Lenino keliu". Mūsų giliu isitikinimu valdžia nusprendė padalinti kolūki nacionalistiniu tikslu. Jiems atrodė, kad mūsų kolūkis buvo ypatingai lietuviškas ir dėl to daug kam rajone nepatiko. Nepatiko, kad pas mus išsilaikė gimtoji kalba, dainos, tradicijos. Kai kuriems valdantiems nepatiko, kad mūsų kolūkis palaikė draugiškus ryšius su Tarybų Lietuvos žemdirbiais. Už tai ne kartą buvo perspėtas kolūkio pirmininkas, nusipelnęs baltarusių partizanų A. A. Lobko.

Mūsų kolūkis buvo ir ekonomiškai stiprus, jo saskaitoje buvo stambios pinigų sumos, neturėjome jokio isiskolinimo (...) Kolūkiečiai vieningai atmetė skaldymo planą, bet buvo prarastas formalus susirinkimas, parašytas protokolas, ir valdžia ėmėsi gėdingo darbo. Kaimai – Pelesa, Dubiniai. Surkantai buvo prijungti prie Zdanovo vardo kolūkio, kuris iki šios dienos isiskolines valstybei apie 800 tūkstančių rb., o kaimai – Naujieji ir Senieji Smilginiai. Kurkiai – prie labai atsilikusio "Rodūnės" kolūkio. Mūsų pirmas Lobko ir jo žmona, fermos vedėja, buvo palikti be darbo. Po kelių dienų "nuraminti" kolūkiečiai į Pelesos kaimą žandaro rolėje atvyko Zdanovo v. Kolūkio pirm. Liucija, Bernardo d., Žilinskaja (Žilinskaitė). Ji viešai paskelbė, kad mums draudžiama kalbėtis savo gimtąja kalba lietuvių visuomeninėse vietose. Pirmą šio dekreto leidėjo – naujos pirmininkės – auka tapo pensininkė melžėja Karolina Paulavičienė. Už kalbėjimąsi gimtąja lietuvių kalba fermoje su melžėja Kruopiene Paulavičienė buvo nubausta 5 rb. bauda. Buvo inscenizuotas draugiškas teismas, kuriame Žilinskaja nedviprasmiškai pareiškė, kad už lietuvių kalbos vartojimą antra kartą baus 10 rb., trečia jau 15 rb., o toliau už toki nusikaltimą teks bausmę atlikti kalėjime.

Tokie naujos pirm-kės veiksmai labai nuvylė visus kolūkiečius. Ji papildomai dar pareiškė: "Esu gryną lenkė, bet lenkiškai su jumis nekalbu". Tačiau į rusiškus kolūkiečių sveikinimus neatsako, o į lenkišką "dziendobry" mielai atsako.

Šis atsitikimas buvo ne vienintelis. Įvairiais pretekstais Žilinskaja sauvališkai nubaudė Julijoną Vaitkūną ir jo žmoną Janiną. Jadvyga Šostko ir kitus. Dauguma nubautųjų ir dabar nežino, už ką sumokėjo baudas. Visas baudas Žilinskaja atskaito iš atlyginimo, o buhalterija jokių pakvietavimų neduoda. Apie tokį jos elgesį žino rajono partinis komitetas, bet nesiima jokių veiksmų, kad užkirstų sauvalei kelią. Rajono valdžia žino, kad Žilinskaja yra morališkai puolusi, kad ji – vieniša motina, bet į tai nekreipia dėmesio. Žilinskaja tesia savo žandaro veiklą, kuriai galėtų pavydėti baltalenkių policininkai ir hitleriniai gestapininkai.

Mums labai skaudu, kad taip labai žiauriai pažeidžiamos lietuvių teisės Baltarusijoje, kad su mumis elgiamasi kaip norima. Anksčiau uždarė mokyklas, uždraudė kultūrinį – švietimo darbą gimtąja kalba, išvijo lietuvių liaudies dainas iš klūbų ir kultūros namų, o dabar išdrasko mūsų kolūki ir nori išguiti mūsų gimtąją kalbą. To dar nebuvo (tik prie caro). (...)

Mes manome, kad tokie veiksmai yra ne tik piktybiški tarybinės konstitucijos, bet ir tarptautinių žmogaus teisių pažeidimai. Prašome TSKP sudrausti išsiautėjusius šovinistus, patraukti juos baudžiamojon atsakomybėn ir garantuoti mums visas pilietines teises.

(Pelesos kaimo gyventojų parašai)

1976 m. vasario mėn.

Pastaba. L. Žilinskaja buvo nušalinta nuo pirmininkės pareigų tik tuomet, kai visiškai sužlugdė kolūki, bet drg. Lobko nebuvo gražintas į kolūkio pirmininko postą.

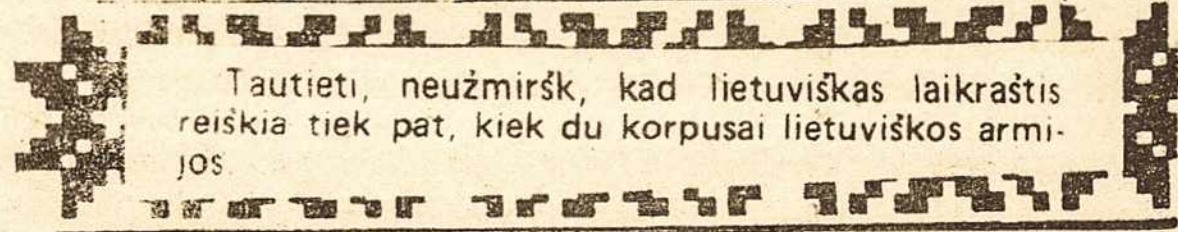
(bus daugiau)

IV PASAULIO LIETUVIŲ JAUNIMO KONGRESAS

Prie vajaus paremti mūsų atstovus vykstančius į IV PLJK, prisidėjo dar sekančiai rėmėjai:

21 – Vytautas Tumas	1.000,00
22 – Juozas Šlikta	1.000,00
23 – Dr. Antanas ir Kazimieras Gauliai – Rio de Janeiro	1.820,00
24 – Katalikių Moterų Draugija – Rio	1.000,00
25 – Uršulė Gaulienė – Rio	500,00
26 – Dr. Antanas Gaulia – Rio (antrą kart)	1.000,00
27 – Antanas Stonis	1.000,00
28 – Adv. Aleksas Kalinauskas	1.000,00
Suma	8.320,00
Anksčiau gauta	23.500,00
Iš viso	31.820,00

FINANSŲ KOMISIJA
Prel. Pijus Ragažinskas
Jonas Tatarūnas
Algirdas Sliesoraitis

Tautietai, neužmiršk, kad lietuviškas laikraštis
reiškia tiek pat, kiek du korpusai lietuviškos armijos

DVIGUBO JUBILIEJAUS ŠVENTĖ

Žmonių buvo labai daug. Dvejuose palkuose ir priekyje sėdėjo 399 (tiek buvo kėdžių) asmenys, ir ta didelė paminklo aikštelė buvo apsupta eilių stovinčiųjų. Viso galėjo būti apie 5.000 dalyvių. Buvo kažkas nepaprastai gražaus. Visi ta švente žavėjosi. Dauguma liet. taut. šokių palydėjo Karo laivyno orkestras.

To sekmadienio vakare Urugv. Liet. Kult. Draugijos rūmuose įvyko iškilminga vakarienė, kurioje dalyvavo apie 150 žmonių. Vakarienė buvo labai gerai paruošta. Prie stalų svečiams patarnavo jaunimas tautiniais rūbais. Toje vakarienėje dalyvavo Karo laivyno vadas Admirolas Hugo Marques su žmona ir kiti įvairūs aukšti laivyno karininkai bei kiti žymūs svečiai.

Buvo sveikinimų – Argentinos Liet. Centro pirm. Julius Mičiūdas, Arg. Liet. Susivienijimo atstovė ponja Bakaitienė, Brazilijos atstovas Jonas Bagdžius, PLB atstovas inž. Romas Kasparas ir, žinoma pats Admirolas. Stasys Goda, U.L. Kult. Draug. valdybos pirmininkas padėkojo svečiams už sveikinimus ir brangias dovanas. Tos dovanos buvo tikrai puikios.

Svečiai domėjosi Urugv. Liet. Kult. Draugijos 50-mečio veiklos paroda, kurią paruošė Vyt. Dorelis su Dru. Alfredu Stanevičiumi ir kitais talkininkais.

Tos šventės išvakarėse Lietuvių bažnyčioje buvo susikaupimo valandėlė – birželių tragiškų įvykių mūsų tautos istorijoje prisiminimas. Po pamaldų, parapijos salėje SIMAS KUDIRKA, mūsų tautos kankinys, gyvu žodžiu nupasakojo Lietuvos kančias, kurias jis pats patyrė savo kūnu ir savo dvasia.

Tiek Simo Kudirkos atvykimo į Urugvajų, tiek tos šventės dvigubo jubiliejaus proga, Lietuvos vardas buvo dažnai kartojamas Urugvajaus spaudoje, televizijoje ir radijo programose.

"ŽINIŲ"

Urugvajaus Liet. Kat. Informacinis Biuletėnis
Nr. 24/937

MEDŽIAI IR MES

Stovyklaujame. Mus supa medžiai, kurie priklauso prie seniausių ir didžiausių gyvų daiktų gamtoje, žinomų žmogui. Džiugindami mūsų akį, skleisdami pavėsį bei gryną orą, medžiai mus stipriai traukia prie savęs ir kelia norą daugiau apie juos sužinoti.

Senovės lietuviai labai gerbdavo medžius, ypač aukštus ir senus. Todėl be reikalo laužydamos ar žalodamas medį kad ir jpiovima, žmogus pagal jų tikėjimą užsitraukdavo didelę nemalonę: jam už tokį elgesį galėjo kas nors skaudaus atsitikti. Senovės lietuviai taip pat tikėjo, kad kai kurie miškai buvo šventi ir juose laikėsi dievai.

Jei sodyboje reikėdavo kirsti medį, šeimininkas prašydavo svetimą žmogų tai atlikti, nes laikydavo medžius – ir augalus – tartum gyvomis būtybėmis, kurių negalima skriausti. Buvo net tikima, kad medžiai – kaip ir gyvuliai – kalbasi savo tarpe, tik žmonės, deja, tos kalbos nesugebėdavo suprasti.

Dėl ilgo amžiaus ir stiprumo ažuolai buvo ypatingai gerbiami. Vyrai būdavo lyginami su jais, o moterys – su liepomis. Taip pat labai branginami buvo šermukšniai: būk, net piktos dvasios jų bijodavo.

Kai senovės lietuviai tapo krikščionys, jie nenustojo mylėti ir gerbę medžius ir puošė juos kryžiais arba koplytėlėmis, padarytomis iš medžio. Berželiai, eglės, karklai, jovarai bei kiti medžiai minimi liaudies dainose ir pasakose. Ryšys tarp medžių ir lietuvių,

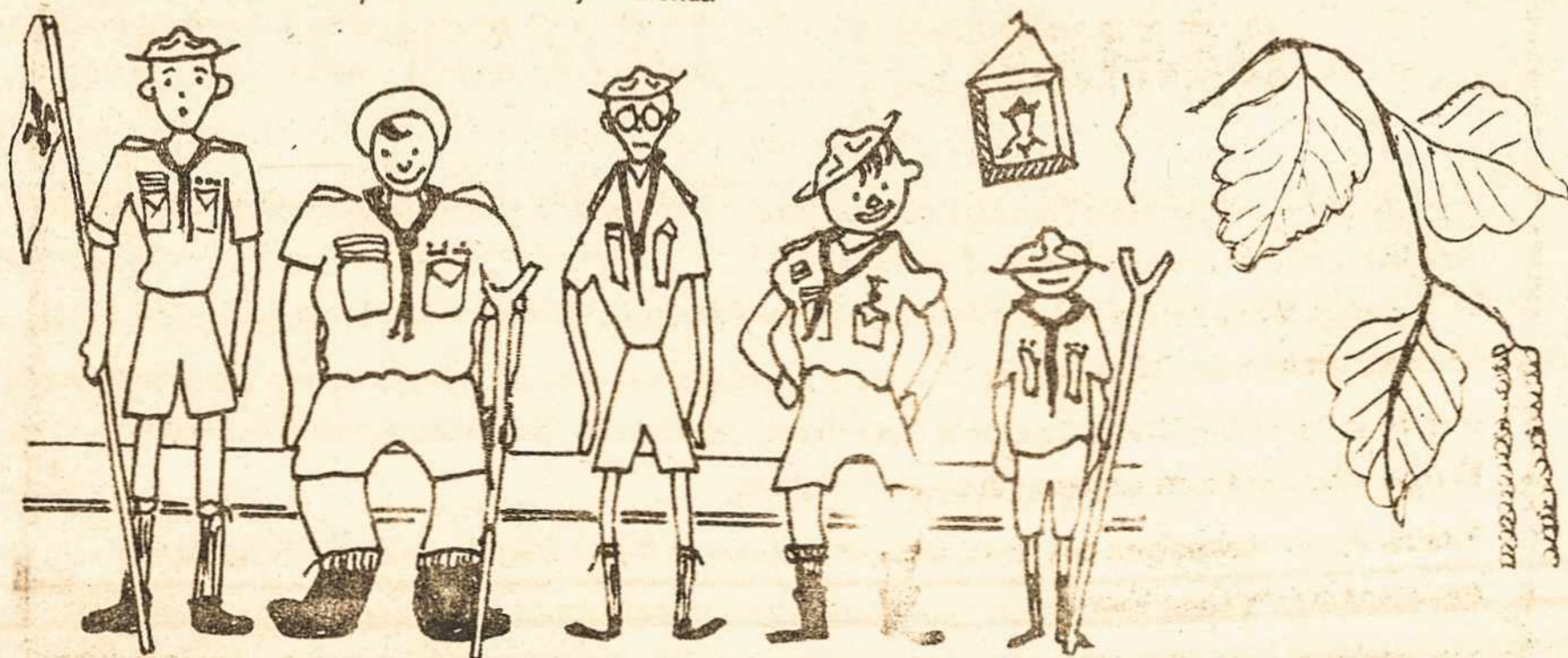
kur jie būtų, labai senas ir nuoširdus.

Meilė - tai saulėtekis, vidurdienis - ilgas ir kantrus, vakaras - stebuklingas ir tylus; o ją pagimdė ilgesys.

M. K. Čiurlionis

São Paulo skautai stovyklavo Lituanikoje 4 dienas.

SÃO PAULO PALANGOS SKAUTĖS
BEATRIZ BACEVIČIŪTĖ IR NILZA GUZIKAUŠKAITĖ

KAIP PAŽINTI MEDŽIUS?

Kovodami už gyvybę, medžiai siekia erdvės, saulės ir vandens. Kai kurie auga prie pat vandens, bet moka ir kitur prisitaikyti, pvz. karklai, gluosniai. Vieni medžiai mėgsta smėlį, kiti juodžemį, dar kiti šlyną. Kai kurie medžiai auga greitai, kiti labai lėtai. Jų mediena gali būti kieta, minkšta, minkšta; žievė – lygi, rupi, vaguota, vienos ar kelių spalvų.

Paprastai medis, augęs vienas tam tikrame plote, naudojami palankiomis sąlygom ir plečiasi į visas puses. Kur medžiai auga per tankiai, jie dažnai lieka ploni, tiesiasi į viršų, bandydami išsikrovoti kuo daugiausiai oro ir saulės, tuo tarpu apatinės šakos nudžiūsta. Sužalotas, net nukirstas medis ne kartą stengiasi atsistatyti ir leidžia naujas ataugas.

Medžiai skiriasi daug kuo – žieve, pumpurais, žiedais, žirginiais, sėklomis, vaisiais (uogomis, riešutais, valgomais vaisiais, ankštimis, kankorėžiais, sparnuotomis

arba pūkuotomis sėklomis), bet vasarą lengviausia pažinti juos iš jų lapų ir viso medžio formos. (Spygliai irgi yra savotiški lapai).

Svarbu stebėti lapų dydį, pavidalą (adatu, kaspino, kiaušinio, širdies forma), ar jie vieniniai, ar sudėtiniai, lygūs ar dantyti. Taip pat ar viso medžio išvaizda yra kūginė, vienodai aukšta, ar apvali.

Gera stovykloje turėti leidinį apie medžius ir lyginti lapus su knygos iliustracijomis. Galima taip pat sudaryti lapų rinkinius ir pažymėti užrašuose, kur medis augo ir kaip atrodė.

Medžiai, miškai priglaudžia ir maitina paukščius ir žvėris. Jie priglaudžia ir mus šioje stovykloje. Būkime dėkingi ir neskriauskime gamtos, nenaikinkime ir neterškime jos. Skautai ir skautės yra gamtos draugai ne tik žodžiu, bet darbais: jie saugoja augalus ir medžius, kad jie patys ir kiti galėtų jais džiaugtis.

O.S.

Ir kaip gera,
kad mūsų gyvenimo laiveli
vairuoja gerojo Tėvo ranka.
Kai Jis prie vairo –
niekas nebaisu.
Tada, nežiūrint kaip sunku
bebūtų gyvenime,
mokėsi kovoti ir mylėti.

Nijolė Sadūnaitė

ERELIS

Kas šeštadienį, mūsų, skautų dauguma dalyvauja trečią valandą lietuviškose pamokose, o pusę penktos, Rūtelės šokių repeti-cijose. Erelių skilties skautams, dar prieš pamokas ir repeti-cijas, būna skilties sueiga, antrą valandą. Per tą sueigą, mokomės dėsnių apie skautavimą, nagrinėjame įstatus, lavinamės su mazgu rišimu, rankdarbiais, Morzės abécéle, susipažįstame su Lietuvos augmenija bei gyvūnija, jos istorija, geografija, pasakom, pa-pročiais, padavimais ir t.t. Sueiga baigiasi malda.

Erelių skiltį sudaro: skiltininkas skautas vytis Edvardas Greičius, paskiltininkas Albertas Lipas ir nariai: Albertas Greičius, Jonas Butkus, Antanas Belape-travičius Alvares, Douglas Saldys ir aš.

Dabartiniu metu mes kartojam visų trijų patyrimo laipsnių programą, kad neužilgo galėtume pradėti prityrusio skauto lavybą, kuri yra aukštesnio lygio ir jos negalima išeiti prieš 15 metų amžiaus.

Pagal mūsų vadovės, Eugenijos Bacevičienės patarimą, sekam taip pat pirmosios pagalbos programą bei vieną kitą specialybę, kurią išsirinkom patys, pagal kiekvieno galimybes.

Kaip Palangos Vietininkijos eilinis skautas, dėkoju savo Vadovei ir visiems tiems, kurie prisideda prie skautybės išlaikymo.

Budėk.

Morkus Lipas
15 metų Erelis

Veda: M. Vinksnaitienė
rua Barão do Pirai, 367 - 03145 S. P.

NETURIU LAIKO

Beveik visi žmonės skundžiasi, kad neturi laiko.

- Sudiev, brangioji, atleisk man. Aš labai skubu, aš neturiu laiko.
- Aš labai norėčiau jums padėti, bet negaliu: neturiu laiko.
- Aš negalėsiu perskaityti šitos knygos, nors aš žinau, kad ji labai gera. Bet aš neturiu laiko...
- Norėčiau melstis daug ir nuoširdžiai, bet... neturiu laiko. Tu, Viešpatie, juk supranti tai. Tu žinai, kad aš neturiu laiko...
- Pagaliau žmogus miršta irgi... neturėdamas laiko.

***

Laikas yra Dievo mums duota dovana. Jis visiems duoda laiko davinį - tik nevienodą. Duoda laiko pakankamai. Tačiau ar mes mokame jį išmintingai panaudoti? Ar nenubyrą kartais valandos be naudos, be prasmės?

Žmogus taip turi susitvarkyti savo gyvenimą, kad užtektų laiko gerai pailsėti, ramiai pavalgyti, tinkamai dirbti, bent kiek pramogauti ir t.t.

Užtat savo laiką reikėtų planingai paskirstyti.

Skirk tam tikrą laiko tarpą vien galvojimui - protavimui, nes tai yra jėgos šaltinis.

Kasdieninis darbas atima daug laiko, bet: darbas yra gyvenimo druska.

Paskirk kiek nors laiko knygų skaitymui, nes skaitymas - tai išminties šaltinis.

Skirk laiko linksmumui ir juokui, nes juokas - tai sielos muzika.

Nepagailėk laiko draugiškumui, nes draugiškumas - tai kelias į paisekimą.

Neužmiršk artimo - padėk jam bet koku būdu. Žinok - per trumpos mūsų gyvenimas būti savanaudiškais.

Laikas yra Dievo dovana. Vieną dieną reikės duoti apyskaitą už laiko panaudojimą. Todėl mes privalome jį išmintingai panaudoti. O laikas sruvena be sustojimo kaip kalnų šaltinis - negrįžtamai...

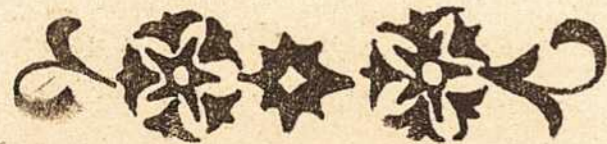
Aldona Baužinskaitė-Kairienė

PAKLYDIMAS

Aš paklydau pievoje be galo.
Sustoju - ir išbrist negaliu.
Ramunėse diena liepsnojusi išbalo.
Apsvaigo debesys nuo dobilu.

Einu, einu, o keliai linksta -
Ir klaupiasi širdis ta žeme išbučiuot.
Negaliu nueit iš čia nė žingsnio -
Tik pailsėt, tik padekot...

Aš paklydau pievoje plačioj
Ir palikau pražydusia gele.
Jei Tu praeisi, Viešpatie, pro čia
Neskinki dar, neskink mane...

PIRMAUJANČIOS MOTERYS

Dr. Elona Marijošiūtė-Vaišnienė, romanistė, visuomenininkė, pakviesta į JAV prezidento sudarytą specialią komisiją kalboms ir tarptautinėms studijoms. Komisija tiesiog atsakinga prezidentui. Į ją įeina 21 asmuo, kurių tarpe yra profesorių, diplomatų, mokslininkų ir politikų. Ji bus bene pirmasis lietuvių kilmės žmogus, stovįs arčiau prezidento.

Jūratė Kazickaitė, Associated Press agentūros korespondentė, nuo 1977 m. pavasario yra paskirta į Baltuosius Rūmus. Čia ji seka prez. J. Carterio žmonos Rosalynn veiklą ir apie ją informuoja spaudą. J. Kazickaitė lydėjo Rosalynn, kai pastaroji lankėsi P. Amerikos valstybėse.

Danguolė Kviklytė, gavusi šiais metais magistro diplomą ir atlikusi praktiką, išvyko vieniems metams į Vasario 16 gimnaziją ir nuo rugsėjo 15 d. pradėjo mokytojauti ir vadovauti mergaičių bendrabučiui.

Dr. Angelė Sungailaitė, kaip Australijos spauda praneša, priimta į Australijos karališkąją skraidančiųjų gydytojų tarnybą. Ji esanti pirmoji moteris - skraidančioji gydytoja. Ji aptarnauja Kvensalo provincijos siaurinę dalį, kur žmonių labai retai gyvenama. Gydytojo ten šaukiasi telegramomis ar telefonais. Ji juos pasiekia orlaiviu.

Anglijos Konservatorių partijai laimėjus rinkimuose, jos vadovė Margaret Thatcher tapo visos Anglijos vyriausia galva.

Švedijos ministerių pirmininkas Ola Ulsten sudarė 19 asmenų kabinetą, kuriame yra ir šešios moterys: švietimo, imigracijos, sveikatos, namų ir butų, ryšių ir kadru administracijos ministrės. Šalia šešių moterų Švedijos kabinete, Norvegija turi keturias, Prancūzija, Austrija ir Danija po tris. Amerikoje ministerės rangą turi dvi moterys.

Keturios amerikietės alpinistės nugalėjo sunkų Annapurna kalną Nepalyje. Tai ne tik pirmos moterys, bet ir pirmieji alpinistai iš Amerikos to kalno viršūnėje.

Kinija paskyrė pirmą moterį ambasadorium. Tai Ting Hsueh suang, kuri jau išvyko į Švediją.

Australijos spauda rašo, kad Joana Valda Staugaitė yra 100-toji lietuvė, baigusi Adelaidės universitetą.

ŠV. ONOS ŠVENTĖ

Birželio 16 d. posėdžiavo L. K. Moterų D-jos Valdyba ir svarstė, kaip šiais metais minės šv. Onos šventę.

Nutarta užprašyti šv. Mišias už gyvas ir mirusias draugijos nares liepos mėn. 29 d. 11 val., o 12 val. bus pietūs Jaunimo Namuose su trumpa menine programa ir šventėje dalyvaujančių Onų pagerbimu.

Be to, nutarta, kad šia proga pietūs tikrai bus gaminami tik tai tiems svečiams, kurie turės pakvietus įsigiję iš anksto. Visi pakviestimai bus numeruoti ir jų skaičius ribotas.

Koresp. Danutė

Be reikalo

— Jūs, atrodo, visada ateinate į darbą tiksliai nustatytu laiku!

— Taip, bet kas iš to, jeigu niekuomet nebūna nė vieno žmogaus, kuris tai paliudytų.

Senatvės pradžia

Klausimas: Kada žmogus pradeda senti?

Atsakymas: Kai šeštadienio vakare pradeda jaustis taip, kaip anksčiau jausdavosi pirmadienio rytą.

Nosis ir gyvenimas

Kartą reporteris paklausė Brigitą Bardo, ką ji galvoja apie plastinės chirurgijos galimybes.

— Chirurgas, — atsakė Bardo, — mūsų laikas gali su žmogaus nosimi padaryti viską, išskyrus viena: negali jai sutrukdyti kištis į svetimus reikalus.

DĖMESIO! DĖMESIO!

Broliai ir sesės lietuviai Kristuje.

Visi kas gali - melskimės už gimtąją šalį, už protėvių žemę, prašydami Aukščiausiojo, kad suteiktų Lietuvai laisvę ir Nepriklausomybę.

Šv. Juozapo Vyrų Brolija ruošia kelionę į Marijos šventovę, Aparecida do Norte, kuri įvyks 1979 m. liepos mėn. 22 dieną.

Autobusai išvažiuos iš Vila Zelinos ir Casa Verde; jeigu atsiras pakankamai keleivių, tai ir iš Mocos galės išvažiuoti vienas ar daugiau autobusų.

Bilietai jau pardavinėjami pas Vyrų Brolijos narius V. Zelinoj ir pas p. Jurgį Matelionį ir Mariją Stankūnienę Casa Verde.

JUOZAS GRIŠMANAUSKAS

Lietuvių Sąjungos Alianča Pastogėje

S-gos Krsp

TO LI MIEJI KVA DRA TAI

DUONOS KVAPAS

Duonos nepasiūlė, bet vietoje jos iš spintos ištraukė bulvinio tarkuoto ragaišio gabalą. Ragauju visko, o ji vis atsiprašinėja:

— Duonelės jau nuo vidurziemo nebeturim. Kaip augome, tėvas vis sakydavo: "Vaikai, nelaikykite duonos ant lango, gali iškeliauti". Tada prunkšdavome mergiotės, to nesupratome. Dabar matai, kaip duonelė per langą pabėgo. Kaip reta brangi viešnelė. Ir galo su galu niekaip nesuvedi. Taip norėtusi tokios kvepiančios juodos duonos, — sako ji ilgesingu balsu.

Čia ir man vaidenasi didelis kepalas duonos, kokią dar gerus laikais dėdienė iškepdavo ir dar, užtepusi sviesto, kiekvienam po pusriekį padalydavo. Ir tas prisiminimas smailina gomurį.

— Kažin, kas dabar dar gali pilna burna duonos pavalgyti, — numykiu jai ir susigėdinu, kam leidaus, kad duonos prisiminimas nuotaiką pagadintų. Bet taip ir negaliu nuraminti troškimo, kad taip nors pusė riekelės tokios kvepiančios, geros ruginės, ant klevo lapų iškeptos duonos, kad ir be sviesto.

Atsiveikinu, pažadėdamas vėl pakeliui kada aplankyti. Apkabinu dar sykį Aldutę, prisispaudžiu prie savęs ir sakau:

— Mieste dar saldinių turiu aname pilkame švarke. Klausyk mamytės, tai gausi. O gal važiuosi su manim pasivažinėti? — sakau jai, iau varydamas dviratį.

— O, ji gera. Mamytės klauso. Kai pasiūgės, j mokslus leisime, — sako motina ir vėl eina kasti dirvos.

Pakeliui matau, kaip daugelis vyrų ir moterų kastuvais raiko žemę, o mano mintyse vis tebestovi ana kvepianti duona ant plačių klevo lapų.

Pažvelgiu dar į miestelio pakapinėje prasidedančius kaltis klevo lapus. Galvoju sau: kam dabar klevo lapai bėra reikalingi, jei nėra iš ko kepti duonos? Nėbėra nė to džiaugsmo berniukams, kai, rudėnų virtinėmis per pečius persivėrę, kaip avinus nešdami, pareidavom namo pavakariais.

Ir iš pirklių taip kvepėdavo šviežiai kepta duona. Eidamas pro šalį, jau žinai, kas ją kepė. Kepalai ant gonkelio sudėti aušta ant vėjo. Prieini, dar nusilauži atsokusią plutele, ir ji tirpsta burnoje, kaip saldainis.

Tai buvo tik prieš keletą metų, o, rodos, taip seniai. Dar vokiečių laikais dideli kepalai, garuodami baigdavo vieną tarpukepį, eidami į kitą. O dabar?

Nosis pasiilgus šviežios duonos kvapo. Atrodo, lyg bus prasidėjęs didysis, kelis metus trunkąs, tarpukėpis, kada senoji duona pasibai-gė, o šviežios niekas neiškepa.

Nepastebėjau, kaip atsiradau miestely. Virtuvės duris pravėriau. Matau, šeimninė namie.

— Praalkai gerokai? Gerai būtų ko karšto? — sako man senutė, dėdama lėkštę ant stalo.

— Tas vladiškas pyragas baisiai neskalsus, — dėsto ji man, — vakar prie krautuvės eilėje išstovėjau tris valandas. Gavau vieną bulką. Kitos vos nesusipešė tenai. Buvo tiek nedaug atvežta, kad ir aš drėbėjau, jog negausiu. Jau nešiausi susispaudžiusi, kaip žąsį po pažasčia, kai valdininkų žmonos iš eilės prasiveržė ir pasileido į krautuvę. Girdi, mes dirbančios, tegu eilėje stovi tos, kurios niekur nedirba. Paskui ir milicija atsirado prie durų. Bet jau duonos nepardavinėjo. Sakė, kad buvo išsibaigus. Bet, tai tik žmonėms. Paliko ją tiktai valdininkams ir milicijai. Tai juk ne pirmiena, — kalba ji sau po nosia, ruošdama valgį.

Ant stalo gulį ilgas ir siauras, sakyčiau, kaip geras puskočelis, pyragas. Laukdamas, ligi pradės daržovių sriuba kunkuliuoti, atspio- vęs riekelę, laupau ir valgau po truputį. (bus daugiau)

Legendarinis Tautietis

Mūsų "legendarinis tautietis", kaip jisai yra vadinamas, "šuočio į laisvę" epizodo autorius. Simas Kudirka, iš Šiaurės Amerikos, aplankė ir Braziliją, Brazilijos lietuvius. jis buvo nuoširdžiai sutiktas, maloniai priimtas ir pagarbiai palydėtas į kitus kraštus aplankyti. taip pat, kitų lietuviškų kolonijų ir papasakoti joms apie savo pergyvenimus po to "šuočio į laisvę", kuris sukūrė mums jau girdėta legenda. "Legendariniu" jisai laikomas todėl, kad apie jį nereikšminga laivo „Sovietskaya Litva" telegrafista, trumpu laikotarpiu parašytos bent kelios knygos anglų kalba. plačiai atsiliepta spaudoje ir Amerikoje sukurtas net filmas, kur atvaizduojamas jo gyvenimas, jo pasiryžimas bėgti iš sovietinio laivo, į amerikono laivą "Vigilant" 1970 metais lapkričio m.23 d. Pagaliau, jo teismas Vilniuje už dizertavimą, 10 metų pritaikyta bausmė ir, — galutinas epizodas — Amerikos J. V. pastangos išlaisvinti Simą Kudirką, kaip to krašto pilietį. Mat, buvo išaiškinta, kad jo motina buvo gimusi Amerikoje, atseit, yra Amerikos pilietė. Dėl šito ir Simui pripažinta to krašto pilietybė ir buvo leista, drauge su motina ir visa šeima, išvykti iš Lietuvos. Nuo 1974 m. Simas Kudirka gyvena Amerikos J.V. Aplankęs tenai žymesnes lietuvių kolonijas, dabar ekskursuoja po Pietų Ameriką.

Į São Paulo Simas Kudirka atvyko gegužės m. 30 d., Romo Kasparo lydimas. Po kelių suruoštų priėmimų, birželio 4 d., Lietuvių Sąjunga-Alianča, Simui Kudirkai suruošė savo salėje, rua Lituânia, 67, išleistuves, į kurias susirinko nemažas skaičius São Paulo lietuvių kolonijos organizacijų atstovų ir pavienių asmenų, dar kartą pasimatyti su svečiais, pasikalbėti, atsiveikinti ir palinkėti jam geros kelionės. Svečias po vaišių dar ilgai kalbėjosi su dalyviais ir pasakojo apie savo gyvenimo įvykius. Atsiveikindamas, palinkėjo São Paulo lietuviams vienybės ir gražaus sugyvenimo.

Mūsų pensininkai

Sajungiečių pensininkų šeima didėja ir greitai sulauksime, kad Sąjunga-Alianča taps tik pensininkų sambūriu. Paskutiniai išeit į pensiją, bus pramonininkai Aleksandras Bumblis, spaustuvės "Baltica ir Embalagens Bumblis" savininkas ir Julius Žvingila, "Fábrica de Móveis de Aço Mascarenhas" savininkas. Aleksandras Bumblis su žmona Maryte rengiasi vykti Europon liepos m. pradžioje. Aplanke kaikurias šalis, žada užsukti ir į Pasaulio Lietuvių Jaunimo kongresą. Julius Žvingila gi to padaryti negalės, nes turės pavaduoti Sąjungos-Alianča pirmininką Joną Antanaitį, kuris taip pat liepos mėn. vyksta į Amerikos J.V. darbo reikalais ir žada tenai išbūti iki rugpiūčio pabaigos. Sajungietis inž. Wilius Ambrozevičius, Albinas ir Kazimiero Ambrozevičių sūnus, tarnybos reikalais išvyko į Iraką, kur išbus ilgesnį laiką ir, grįždamas į Braziliją, žada aplankyti kongresuojančius Pasaulio Lietuvių Jaunuolius Vakarų Vokietijoje. Keliautojams laimingos kelionės.

Naujos Patarėjos

Valdybos nutarimu, pagal Protokolą 573, Franciška Garškienė ir Elena Pavilionienė paskirtos Valdybos Patarėjoms. Abi sąjungietės yra pasižymėjusios darbu Sąjungos naudai.

Dovanos Bazarui

Elena Pupelienė įteikė brangių ir naudingų dovanų (fantų) ruošiamam Sąjungos Bazarui, nuo savęs, o taip pat ir nuo dukros Helenice Pupelytė-Dorasos. Gražią ir vertingą dovaną atnešė taip pat mūsų naujoji sąjungietė Elena Augustaitienė. Visoms didelis ačiū. Laukiame daugiau dovanų.

Vila Belos Namai

Lietuvių Sąjungos-Alianča Vila Belos namų nuomos kontraktas baigėsi ir buvo vėl atnaujintas 4-ių metų laikotarpiui, tam pačiam nuomininkui, Nelson Benato, kuris ten turi išteigęs nejudomo turto pirkimo, pardavimo ir nuomavimo įstaiga. Tūlas vizitatorius iš Amerikos J.V., pamatęs V. Belos rūmus, nustebo, "kad mokyklos pastatas, su sienoje dar išlikusiu Vytauto Didžiojo portretu, jau nebeįturi jokio užrašo ar paaiškinimo žodžio". Įdomu, kokių užrašų bei paaiškinimų tas ponas pasigedo.

P.S. Dėkojame St. Stebėtojui už pastabas ir "pamokymus", tačiau nemanome jais pasinaudoti.

A+A

EDITEI DRAUGELIENEI

mirus, jos vyrui, buvusiam Lietuvių S-gos Alianča vice-Pirmininkui, GEDIMINUI DRAUGELIUI, jų dukroms ir visiems artimiesiems reiškia gilią užuojautą

Lietuvių Sąjungos-Alianča
VALDYBA

IV PLJK INFORMACIJA
IV PLJK ĮVYKIŲ KALENDORIUS

IV PLJK vyksta 1979 m. liepos mėn. 11-29 dd.
Anglijoje ir Vakarų Vokietijoje.

IV PLJK Atidarymas –

liepos 11 d. 19:00 val. kongreso stovykloje, Anglijoje. Atidarymo paskaita: "Lietuvių Jaunimo Padėtis Pasaulyje" dr. Rimantas Petrauskas (Kanada).

IV PLJK Stovykla –

liepos 11-18 dd. St. Mary's College Strawberry Hill Anglijoje. Dalyvauja 450 jaunuolių.

IV PLJK Atidarymo Koncertas –

liepos 14 d. 14:00 val. Queen Elizabeth Hall, Londone. Programa išpildo: Petras Odinis ir Raminta Lamštytė (Vokietija), moterų oktetas Volungė (Kanada), liaudies šokių ir muzikos ansamblis Gintaras (Kanada).

IV PLJK Atidarymo Šokiai –

liepos 14 d. 19:30 val. Kensington Town Hall, Londone.

IV PLJK Iškilmingos Atidarymo Mišios –

liepos 15 d. 14:00 val. Brompton Oratory, Londone.

Kelionė į Europos Žemyną –

liepos 18 d. iš Londono į Doverį traukiniu, o toliau laivu per Lamanšo kanalą.

IV PLJK Studijų Dienos –

liepos 19-27 dd. Altenberge, netoli Bonnos, Vokietijoje. Šie kraštai siunčia savo atstovus: Argentina, Australija, Brazilija, Didž. Britanija, JAV, Kanada, Kolumbija, Italija, Prancūzija, Švedija, Venecuela ir Vokietija. Paskaitininkai: dr. K. Čeginskas (Vokietija), St. Lozoraitis jr. (Italija), Rasa Lukoševičiūtė (Kanada), dr. Algis Norvilas (JAV), Tomas Venclova (JAV), Marytė Stankuvienė-Saulaitytė (Vokietija).

IV PLJK Ekskursijos po Europą –

liepos 19-27 dd.

IV PLJK Uždarymas (I dalis) –

liepos 27 d. 15:00 val. Haus der Begegnung salėje, Koenigsteine (prie Frankfurto). Platus pristatymas IV PLJK nutarimu su diskusijom.

IV PLJK Jaunų Kūrėjų Vakaras –

Programa išpildo: Mirga Bankaitytė (JAV), Beatrice Bacevičiūtė (Brazilija), Violeta Maksvytytė (Australija), Regina Ginotienė (Kanada), Karolina Masiulytė (Prancūzija), Veronika Krausaitė (Kanada), Jūratė Tautvilaitė (JAV), Cristina Grabnickaitė (JAV), Eglė Juodvalkytė (Vokietija), Vita Polikaitytė (JAV).

IV PLJK Uždarymas (II dalis) –

liepos 28 d. 11:00 val. Haus der Begegnung salėje, Koenigsteine. Uždaromieji žodžiai: "Jaunimo Sąjunga Po Kongreso: Padėtis ir Ateities Perspektivos" (lietuviškai) – Vincas Bartusevičius (Vokietija) "Lietuvių Jaunimas Pasaulyje ir Jo Kongresai" (vokiškai) – Kestutis Ivinskis (Vokietija). Trumpas pristatymas kongreso nutarimu. Pristatymas naujos PLJS Valdybos bei paskelbimas sekančio kongreso vietos.

IV PLJK Uždarymo Koncertas –

liepos 28 d. 15:00 val. Haus der Begegnung salėje, Koenigsteine. Programa išpildo: Ričardas Daunoras ir Raminta Lamštytė (Vokietija), moterų oktetas Volungė (Kanada), Sodauto – Bostono etnografinis ansamblis (JAV).

IV PLJK Uždarymo Šokiai –

liepos 28 d. 20:00 val. Restaurant im Palmengarten, Frankfurte.

IV PLJK Iškilmingos Uždarymo Mišios –

liepos 29 d. 10:30 val. Haus der Begegnung bažnyčioje, Koenigsteine.

IV PLJK Meno Paroda –

liepos 27-29 dd. Haus der Begegnung namuose, Koenigsteine. Dalyvauja: Linas Kojelis (JAV), Snaigė Šileikienė (Prancūzija), Rimantas Gumuliauskas (Vokietija), Jūratė Lemkienė (Vokietija), Jean Christophe Mončys (Prancūzija), Romas Kynas (Vokietija), Romas Žaliukas (Vokietija), Marytė Berzdžiūtė (Argentina), Petras Ramanauskas (Vokietija), Elena Baronaitė (Venecuela), Sigita Kondrataitė (Prancūzija) ir kiti.

Pokongresinės Ekskursijos po Europą –
prasideda liepos 29 d. Frankfurte.

Sandra Saldytė

CHORISTAI MINI
SAVO MIRTUSIUS

(Tiesinys iš praeito numerio)

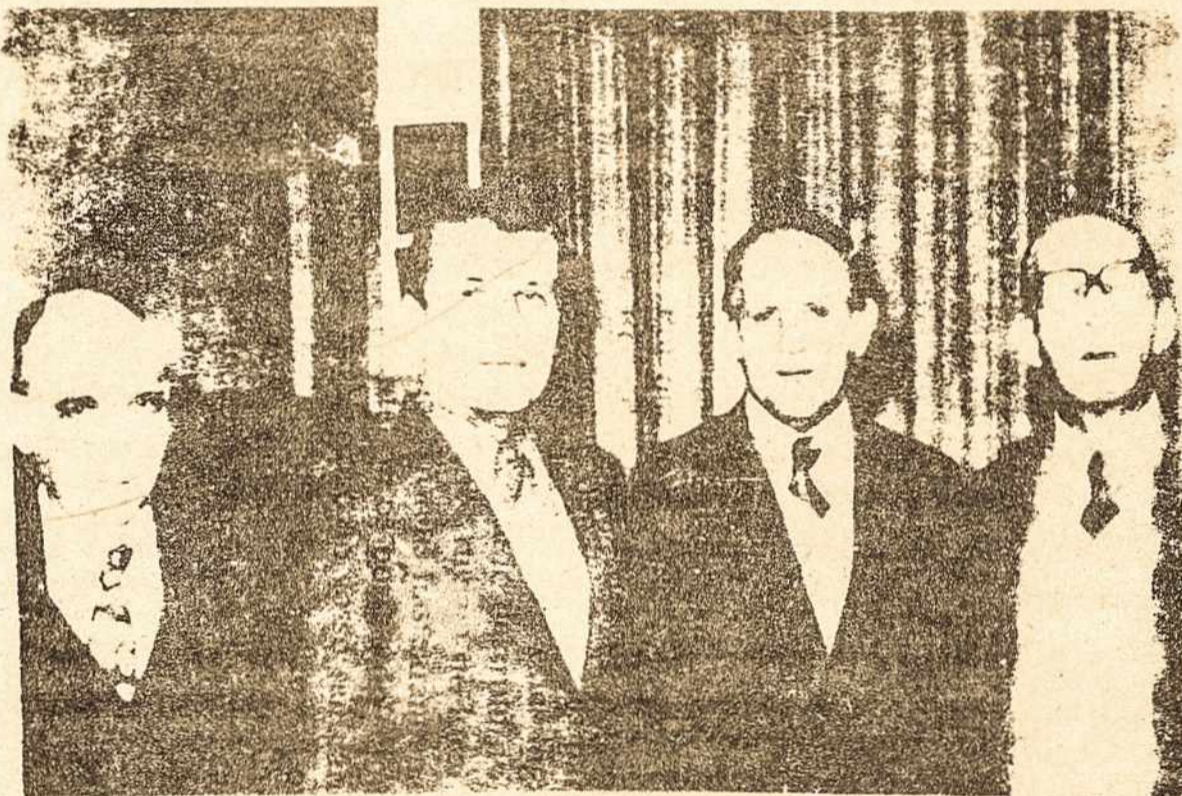
ATSIGRĮŽUS ATGAL

Šia proga bus ne pro šalį priminti skaitytojams svarbesnius momentus iš "Vytiš" choro veiklos. Vyresnieji anas dienas dar atsimena, bet jaunesiems, 40 metų tarpas pirmuosius mūsų emigrantų veiklos metus jau nustumia į istorijos sritį. Lietuvių Katalikų Jaunimo Sąjungos "Vytiš" choras buvo ikurtas 1937 metų gale, neseniai iš Lietuvos atvykusio kun. A. Armino iniciatyva. 1938 m., netrukus po to kai buvo pradėtos repeticijos, choras ėmė rodytis viešai, rengdamas koncertus, dainuodamas per radiją, prisidėdamas prie rengiamų jungtinio choro koncertų. Be to sekmadieniais ir švenčių dienomis choras giedodavo per lietuviams laikomas pamaldas Šv. Antano bažnyčioje, Pari rajone, kur buvo igijęs gera varda brazilu visuomenės tarpe.

Choras, jau po pirmųjų viešų pasirodymų, susilaukė visuomenės pritarimo. Jo koncertai buvo laukiami ir gausiai lankomi. Tai skatino choro dalyvius intensyviai dirbti, tobulintis ir plėsti savo veiklos barus. Bom Retiro rajone buvo suorganizuotas "Vyčio" choro skyrius ir buvo pradėtos repeticijos, kad pasiruošus bendram koncertui. Tas jungtinis pasirodymas, įvykęs 1941 m., praėjo su dideliu pasisekimu ir paskatino choristus dar su didesniu pasišventimu lavintis ir tobulintis dainos meno srityje. Mokos rajone buvo įsteigtas ir jaunučių chorelis, kuriam vadovavo Liudas Ralickas. Greta dainos meno atsirado ir scenos mėgėjų grupė, kuri čia, choro pirmininko V. Grabausko režisuojama, suvaidino 5 dramas ir pora operėlių. Drausmė, susiklausymas, bendradarbiavimas tarpusavy buvo pavyzdingi. Per eilę metų nėra įvykę nesutarimų, nė kitokių neigiamų reiškinių, kenkiančių bendram darbui.

PAKELIUI Į SAULĖLYDĮ

Gražiai prasidėjusi ir vis besiplečianti choro darbo dirva gavo mirtingą smūgį II Pasaulinio Karo metu, kai buvo suvaržyta visų svetimšalių organizacijų veikla. Nuo čia prasidėjo kelias atgal. Kūrybinė iniciatyva tobulintis ir plėstis jau buvo sugriauta, nauju nariu į chorą mažai kas atėjo, o iš senųjų vienas kitas paliko choro eiles. Kelias į saulėlydį jau buvo netolimas. Choras likvidavosi 1954 m. Sekė ko ne 10 metų tylos tarpas, iki kunigų jėzuitų atvykimo. Tėvas J. Kidykas, iš likusiųjų "Vyčio" choristu ir naujų dainos mėgėjų, ikūrė "Aušros" chorą, kuris, nors ir sumenkes, dar laikas nuo laiko pagieda per pamaldas. Tėvui Kidykui išvykus į Amerikos Jungtines Valstybes, dabar chorą moko ir veda Liudas Ralickas.

Ištvermingi choristai ir minėjimo dalyviai: Stasys Šatas, Stasys Ralickas, Vladas Jurgutis ir Juozas Šatas

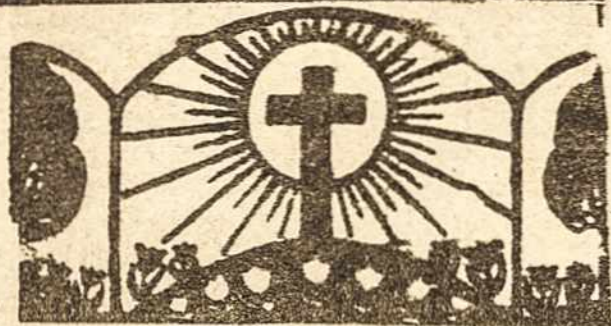
JAUNIMO STOVYKLA IR JOS TALKININKAI

Liepos 3 dieną 9 val. 30 min. į "Congonhas" aerodromą Pan American lėktuvu, skrydžio numeris 211, atskris Daina Kojelytė. Daina São Paulyje išbus mėnesį laiko ir vadovaus jaunimo stovyklai. Stovyklą organizuoja ateitininkai. Stovykla prasidės liepos 12 ir baigsis liepos 22. Visi pernai stovyklavusieji liūdi, kad, kai yra iš Amerikos atvažiavęs vadovas, stovykla daug įdomesnė ir galima daug daugiau ko išmokti. Todėl kviečiame jaunimą pasinaudoti šia neeiline proga. Daina turi didelę stovyklinę patirtį. Daug kartų stovyklavo su jaunučiais moks-

leiviais ir studentais ateitininkais Dainavoje. Keturis kart organizavo Kalifornijos ateitininkų stovyklas ir joms vadovavo. Be to ne kartą yra organizavusi kandidatų kursus ir rekolekcijas. Dabartiniu metu yra Ateitininkų Federacijos Valdybos narė, Pasaulio Lietuvių Bendruomenės Valdybos narė ir "Pasaulio Lietuvio" administratorė. Kaip žinome, ji yra pernai pas mus buvusio ir taip daug jaunimui padėjusio Lino Kojelio sesuo.

Kviečiame visą lietuvišką jaunimą stovykla pasinaudoti. Užsirašyti pas Dėdę Juozą, telefonas 63-5975 ar pas kitus ateitininkus.

MŪSŲ MIRTUSIEJI

Editė Draugelienė, gimusi Latvijoje, Rygoj, 1926 m. lapkričio 11 d., mirė 52-metė šio birželio 20 d., 15 minučių po vidurnakčio, posekmėj nenugalimos trejetos dienų ligos.

Brazilijon imigravo 1947 m. Gyveno su šeima Indianopolio rajone.

Dideliam nuliūdime paliko vyrą Gediminą, dukras – Dinah ir Marą bei dvi anūkelės.

Gedimino brolis Kęstutis, Editės sesers vyras, tvarkė visus skaudžios progos reikalus.

Kitas brolis – Vytautas, iš Utinogos rajono, dalyvavo su visa šeima, nežiūrint, kad tai buvo trečiadienis – darbo diena.

Iš garbingos Draugelių šeimos, dėl senatvės, vien tik dvasiniai dalyvavo seneliai – Ateitininkų Steigėjai -Dr.Eliziejus ir p. Julija.

Po Šv. Mišių aukos, kun. Petro Urbaičio ir gausių lietuvių ir brazilų bičiulių, Editė buvo palydėta į Morumbi kapines.

Staigiai mus palikusi Editė, ją pažinojusių žmonių buvo vertinama, kaip "Labdarybės Angelas".

Tebūnie Tau, Edite, mielaširdingas Dievas, kaip Tu buvai mielaširdinga artimui!

RIO – Rašo J.E. Petraitis,

Mūsų koloniją aplankė dar viena mirtis.

Mirė 36-metė Huquette Tudrej, Roberto Tudrej žmona, palikdama 3 mažametes mergaites.

Robertas yra Felicijos Bernatavičiūtės ir Tudrej sūnus. Felicija yra viena iš 5 veikliųjų sesučių Bernatavičių.

Huquette mirė nuo "aneurizma" smegenyse.

Palaidojome ją CAJŪ kapuose, dalyvaujant lietuvių būreliui ir didelei miniai brazilų, Roberto draugu.

**ATOSTOGOS
LITUANIKOJE**

Lietuviška aplinka ir maistas. Graži gamta. Nebrangi kaina. Svečių namas tegali talpinti tik dvidešimt asmenų. Jei norite atostogas praleisti savųjų tarpe, užsakykite vietą iš anksto. Pas ponia Angeliką, tel. 215-3135 arba pas Dėdę Juozą, tel. 63-5975.

MIRĖ KUN. J. KARDAUSKAS

V. Kuliešius iš Chicagos praneša, kad birželio 16 d. tenai mirė J. KARDAUSKAS, gyvenęs kiek laiko Brazilijoje. Turėjo širdies operaciją, kuri, atrodo, pavyko gerai; bet komplikavosi inkstai ir atsirado vandens plaučiuose, kas ir iššaukė mirtį. Palaidotas 20 d. šv. Kazimiero lietuvių kapinėse.

Birželio 20 dieną João XXIII ligoninėje mirė JULIUS KORSKAS, sulaukęs beveik 80 metų. (Rugpiūčio mėnesį būtų šventęs aštuoniasdešimtąjį gimtadienį). Velionis buvo gimęs Merkinės parapijoje, daug metų gyveno Vila Zelinoje. Vertėsi rūbų prekyba, paskutiniaisiais metais jau buvo pensininkas. Nuliūdime liko jo ištikima gyvenimo palydovė – žmona Jadvyga (Saulevičiūtė), sūnus Robertas, marti Žanete ir trys anikai ir kiti giminės. Pašarvotas buvo V. Zelinos koplyčioje. Religinės apeigos atliko kun. J. Šeškevičius. Palydėti buvo susirinkę gausus būrys tautiečių, draugų ir pažįstamų.

7-tos dienos šv. Mišios bus birželio 26 dieną, 19,30 val. Vila Zelinoje.

BOM RETIRO

Sta. Inės kolegijos koplyčioje, Rua Três Rios, 362, liepos (julho) 8 d., 10,30 val., bus šv. Mišios už Romualdą Nakvasą, jo 23-čiose mirties metinėse.

Taip pat bus atminti Bandonių ir Palionių šeimų mirusieji.

Visos trys giminiškos šeimos iš anksto dėkoja visiems norintiems tose pamaldose dalyvauti.

Ta pačia proga bus taip pat atminti Simo Plundziulaičio ir Petro Gaulios mirusieji.

(KPU)

Lietuviškai kalbanti

Vyrų moterų - vaikų
gydytoja**DRA. HELGA HERING**

médica

**HOMENS - SENHORAS
CRIANÇAS**

nuo 8 iki 12 val.

Av. Eulina, 99 - V Sta.
Maria (skersgatvis ties nr
2214. Av. Deputado Emílio
Carlos - B do Limão)

nuo 14 iki 18 val.

Rua Quartim Barbosa, 6
(paskutinė stotis onibus
Vila Santista Bairro do
Limão)

Tel 265 7590

M I Š I O S

Benės Šukevičienės 30 dienų pomirtinės Mišios bus laikomos liepos (julho) 3 dieną, 8 val. vakaro, V. Zelinos parapijos bažnyčioje.

Visi artimieji, pažįstami ir bičiuliai nuoširdžiai kviečiami tose pamaldose dalyvauti.

Iš anksto dėkoja –

Bronius Šukevičius

U Ž U O J A U T A

Editėi Draugelienei staigiai mus palikus, Marytė ir Aleksandras Bumblis reiškia nuoširdžią užuojautą velionies seseriai Erikai, Editės vyrui Gediminui, dukroms Dinai ir Marai su šeimomis, dargi visai mielai ir plačiai pp. Draugelių giminei – Dr. Eliziejui ir poniai Julijai, bei jų sūnams – Vytautui ir Kęstučiui su šeimomis.

P A D Ė K A

Editės Draugelienės šeima, Editės sesuo Erika, velionės vyro Gedimino broliai – Vytautas ir Kęstutis su šeimomis; kartu ir seneliai – Dr. Eliziejus ir močiutė Julija, negalėdami padėkoti atskirai kiekvienam laidotuvių ir jų skausmo valandų dalyviui, per "M.L." nuoširdžiai visiems tikriesiems bičiuliams dėkoja ir linki gausios Dievo palaimos.

Draugelių 4 šeimos

**J. BUTRIMAVIČIUS
ADVOCACIA****CIVIL** – Inventário, Despejo, etc.**COMERCIAL** – Falência, Concordata
Execução, Cobrança, etc.**TRIBUTÁRIA** – Imposto de Renda, ICM, IPI
KALBAMA LIETUVIŠKAI**ESCRITÓRIOS:**

Rua Barão de Iguape, 212 - 4º and. s/45 – Liberdade

– Fone: 279-5937

Horário: Das 9:00 às 11:00 e das 14:00 às 18:00

Rua Campos Novos, 590 – Vila Zelina

Horário: Das 19:00 às 21:00

**DR. ALEKSAS KALINAUSKAS
DR. PAULO KALINAUSKAS
ADVOGADOS**Inventário, Despejo, Desquite, Divórcio, Processo
Crime, Processo Trabalhista, etc.Rua XV de Novembro, 244 - 4º and. conj. 9
Tel. 37-8958**FÁBRICA DE GUARDA-CHUVAS**Guarda chuvas de todos os tipos, para homens, senhoras e
crianças. Mini-sombrinhas, tipo italiano e alemão.*Vicente Vitor Banys Ltda.*

Inscr. Estadual: 104.519.617

C.R.C.80.882.909/001

R. Coelho Barradas, 104
V. PrudenteFones:274.0677 - (Res.274.1886)
São Paulo

MŪSŲ NAUJI LEIDINIAI

Litanija

KETVIRTAJAI IMIGRANTŲ OLIMPIADAI BESIARTINANT

Imigrantų Olimpiada yra padalinta į dvi dalis: kultūrinė – erdviuose "BIENAL" patalpose ir sportinė Ibirapueroje. Abiejose dalyse, dalyvauja ir lietuvių kolonija. Sportinėje dalyje, jau treči metai ir kultūrinė – antri.

Kultūrinės ir meno parodos, Pabaltijos tautų – Estų, Latvių ir Lietuvių komitetas, ruošdavo savistoviai Roozevelto aikštėje "Portinari" patalpose. Taip septyni metai iš eilės.

Pernai metais, Trečios Imigrantų Olimpiados organizatoriai, per kapit. J. Čiuvinską, tuometinį Baltijos Tautų Komiteto Pirmininką, pasiūlė dalyvauti kartu su visomis laisvomis Tautomis III-čioje Imigrantų Olimpiadoje lygiomis teisėmis su visomis laisvojo Pasaulio Tautomis, plevesuojant Lietuvos, Latvijos ir Estijos tautinėms vėliavoms bendrai.

Pernai, Imigrantų Olimpiados, kaip kultūrinė, taip ir sportinė dalis praėjo kuo puikiau. Nors lietuvių sportininkai ir nepasiekė nepaprastų laimėjimų, bet gražiai pasirodė ir savo pasirodymu išgarsino Lietuvos vardą. O kultūrinė paroda, kaip ir visuomet, pasirodė labai šauniai ir visų buvo pripažinta, jog Pabaltijos Valstybės pasirodė geriausiai, o lietuvių paroda buvo viena iš turtingiausių ir skaitlingiausių savo meniškais eksponatais.

Pernai meninei parodai vadovavo Kapit. J. Čiuvinkas, o sportinei p. Vytautas Tumas.

Kultūrinę ir sportinę parodą rėmė Br. L. Bendruomenė ir pavieniškai asmenys, kaip pavyzdžiui p.p. S. ir J. Silickai, p. L. Majienė ir ki-

30-ties metų Kunigystės – Jubiliejaus proga, nors po sunkios operacijos ir dar pilnai neatsigavęs, – Kun. Pranas Gavėnas – vistiek įstengė galutinai paruošti ir išleisti iš Lietuvos gautą "LITANIJA". Tai yra eilėraštkai skirti kiekvienam Švenč. Panelės Marijos Litanijos Šūkiui.

Knygutės gale yra aukotojų sąrašas, kuriame randasi ir SIMAS KUDIRKA.

Be to, paruošė ir išleido: "ERŠKĖČIAMS ŽYDINT" – "CANTOS DO MARTIRIO LITUANO" – dvikalbinį (lietuvių – portugalų kalbom) eilėraščių rinkinį taip pat gautą iš Lietuvos.

Puikiai atliktas portugališkas vertimas yra mūsų Ateitininkų – Sandros ir Roberto Saldžių – nuopelnas.

Nuoširdi, tad, padėka ir gili pagarba veikliajai pp. Saldžių Šeimai.

Veikalėlio leidėjai yra tėvai Saleziečiai ir Visą leidinėlio pelną jie skiria "Jaunimo Kongresui".

Šiais metais norima pasirodyti dar geriau, todėl Kultūrinei parodai organizuoti atėjo pagelbon nauja Brazilijos L. Bendruomenė, kuri prisiėmė pilnutėlę globą šios parodos surengimui. Tai yra naujos Br. L. Bendruomenės didžiai patriotinis veiksnys.

Kapit. J. Čiuvinskui pasiūlius, Br. L. Bendruomenės Valdybos Pirmininkas p. J. Tatarūnas, sudarė parodos ruošimui, darbo komitetą, kuris ir susirinko š.m. birželio mėnesio 5 d. kun. Saleziečių patalpose.

Pirmame posėdyje dalyvavo Br. L. Bendruomenės Valdybos Pirmininkas J. Tatarūnas, Kapit. J. Čiuvinkas, p. V. Bacevičius, p. E. Bacevičienė, p-lė Angela Joteikaitė, p. Ivonė ir Gražina Remenčienės (negalėjo dalyvauti Sandra Saldytė, V. Tumas, Gražvydas ir Henrikas Remenčiai). Kapit. J. Čiuvinkas, susirinkusiems smulkiai apibūdino meno parodos reikšmę Tėvynės vardo garsinimo atžvilgiu ir pastebėjo, jog vienas vyras ne talka: kai du stas, visados daugiau padarys. Taip jis tiki, jog šiais metais paroda bus dar turtingesnė savo eksponatais ir organizavimo atžvilgiu, nes sudarytasai Komitetas, su entuziazmu ėmėsi darbo. Jau yra pakviesti įvairūs menininkai kurie pasižadėjo dalyvauti. Laukiame daug naujų eksponatų.

Šioje parodoje pasirodys ir mūsų meninės pajėgos su tautiniais šokiais, jau pagarsėjęs jaunimo choras "Volungė" ir daug kitokių naujenybių.

Smulkiau apie viską, sekanciuose "Mūsų Lietuvos" numeriuose.

K.J.Č

Šio ML numerio GARBĖS LEIDĖJAI OTTO ADOLF ir AUŠRA ŠIMKEVIČIAI

iš D. de Caxias, R.J. Jiems ML Administracija labai dėkoja už šio numerio garbės laidą ir taip pat už laikraščio garbės prenumeratą.

Sveikiname

KUN. PRANAŲ GAVĖNA

švenčiantį 30-metų kunigystės Jubiliejų ir linkime sveikatos bei gausios Dievo palaimos dvasiniame ir lietuviškame darbe.

Marytė ir Aleksandras Bumbliai

PETRINĖS ir KLEBONO 30 m. KUNIGYSTĖS JUBILIEJUS

Šv. Kazimiero p-jos salėj
sekmadienį,
liepos 1 d., 16 val.:

- koncelebruotos Mišios
giedos Vyčio-Aušros choras)
- Programa:
spalvotas filmelis
"Kristaus kalinys"
- Vaisės (bufetas)
- Pasižmonėjimas

SEMANARIO NOSSA LITUANIA

MŪSŲ LIETUVA

Endereço: Caixa Postal 4421
01000 São Paulo, SP.
Impressão: Rua Juatindiba, 28
Pq. da Moóca
03124 São Paulo, SP.

Diretor responsável: VYTAUTAS BACEVIČIUS

Redige: Equipe Editorial

Administrador: STANISLAO ŠILEIKA

Metinė Prenumerata: 210 kr. – GARBĖS PRENUMERATA 1.000 kr.

Prenumerata oro paštu į JAV: 25 dol.

Prenumerata paprastu paštu į JAV: 20 dol.

Prenumerata oro paštu Europon: 30 dol.

Prenumerata oro paštu Pietų Amerikon: 17 dol.

Prenumerata paprastu paštu užsienį: 18 dol.

Atskiro numerio GARBĖS LAIDA: 1.000 kr.

Atskiro numerio LAIDA: 5,00 kr.

Užuojautos, sveikinimai ir skelbimai (anúncios), nuo 100 kr. aukšty n pagal dydį ir dažnuma.

Čekius, pašto perlaidas ar administracinius laiškus rašyti "Stanislao Šileika" vardu.

Straipsnius ir korespondenciją Redakcija taiso bei tvarko savo nuožiūra. Nepanaudoti raštai gražinami tik autoriui prašant. Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos ir leidėju nuomone. Už skelbimu kalba ir turini Redakcija neatsako.

Laikraštis spausdinamas pirmadieni.

Vietinės žinios ir pranešimai 9 - 10 puslapiai Redakcijai išteiktini neveliau kaip iki sekmadienio vakaro.